

# РЕШЕНИЕ

№ 11847

гр. София, 07.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,**  
в публично заседание на 19.03.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Антони Йорданов**

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **608** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба от И. С. Д., представляван от пълномощника- адвокат П. К. от САК, против Решение, с рег.№ 328605-58 от 25.07.2023г., издадено от Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР, във връзка с подадено Заявление с вх.№ 513005-43 от 24.03.2022г. по описа на СДВР, с което И. С. Д. е поискал да бъдат заличени личните му данни, обработвани в информационните фондове на МВР, както и извършените полицейски регистрации.

Решението на ответника се оспорва в частта, с която е отказано изтриването на лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР във връзка със ЗМ № 1106/14.07.2001г. по описа на 03 РУ-ОДМВР-В.; ЗМ26 от 05.05.2005г. по описа на РДГП-Аерогари; НОХД № 3730 от 2001г. на РС-Варна.

В жалбата се правят оплаквания за незаконосъобразност на така оспорвания акт. Сочи се, че по отношение на цитираното съдебно дело на РС-Варна, както и за осъжданията на И. Д. въобще е настъпило основание за реабилитация по право, съгласно чл.88а от НК, което е абсолютно и по силата на цитираната законова норма последиците от осъждането му следва да се заличат. Счита се, че с постановеният отказ е нарушен принципа на пропорционалност и се позовава на европейска директива, чието тълкуване е предмет на отправено преюдициално запитване.

Иска се да бъде отменено решението в оспорената част, а по отношение аргументите

на административния орган се изразява позиция за противоречието им с указанията на Решение на СЕС по отправено преюдициално запитване от национална юрисдикция, а именно Решение от 30.01.2024г. по С-118/22. Иска се да бъде постановено решение, с което да задължи АО да постанови нов акт, респективно да се заличат направените полицейски регистрации на жалбоподателя, описани в жалбата и оспорения административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и пледира за нейното уважаване. Претендират се и направените разноси по списък.

Ответникът Директор на Главна дирекция "Национална полиция" в МВР, за съдебно заседание редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В постъпило становище от упълномощен юрисконсулт са изложени съображения за неоснователност на оспорването и се иска отхвърляне на жалбата, тъй като издаденият административен акт е материално и процесуално законосъобразен. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условието на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендирано адвокатско възнаграждение, защото делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящото съдебно производство е второ по ред първоинстанционно разглеждане на жалбата на И. Д., след като с Решение № 5919 от 21.05.2024г. по адм. дело 7646/2022 г. по описа на Административен съд- София-град е отменено Решение, с рег. № 328605-58 от 25.07.2023г., издадено от Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР, в частта, в която е отказано изтриването на личните данни на И. С. Д., обработвани в информационните фондове на МВР, във връзка със ЗМ № 1106/14.07.2001г. по описа на 03 РУ-ОДМВР-В.; ЗМ № 26 от 05.05.2005г. по описа на РДГП-Аерогари; НОХД № 3730 от 2001г. на РС-Варна, като делото е върнато като преписка за ново произнасяне.

С Решение № 349/15.01.2025г. по адм. д. № 7856/2024г. ВАС V-то отделение отменя Решение № 5919 от 21.05.2024г. по адм. дело 7646/2022 г. на АССГ и връща делото за ново разглеждане при съблюдаване на задължителните указания по см. на чл. 224 от АПК.

По делото се установява, а и не се спори, че И. С. Д. е било повдигнато обвинение, а впоследствие е бил осъден по НОХД № 3730 от 2001 г., като е наложено условно наказание „лишаване от свобода“, както и че е по НОХД № С-110-2008 на СРС е осъден с глоба, за престъпление по чл.318 от НК, извършено в [населено място], на ГКПП-Аерогара-С.. Присъдата за второто /по-късното/ е влязла в сила на 15.12.2010г., видно от приложена по преписката справка за съдимост /л.42-44 от адм. д. № 7646/2022г./. Видно от същият удостоверителен документ е налице настъпване на реабилитация оп право, на основание чл.86, ал.1, т.1 от НК по отношение на осъждането на лишаване от свобода, като лицето се счита за реабилитиран от 06.01.2006г.

По делото не е спорно, че жалбоподателят няма други обвинения и неприключени производства от наказателен характер.

Производството пред административния орган е започнало по Заявление с вх. №

513005-43 от 24.03.2022г. по описа на СДВР, с което И. С. Д. е поискал да бъдат заличени личните му данни, обработвани в информационните фондове на МВР, както и извършените полицейски регистрации, сред които и описаните в отказа.

След постъпване на заявлението е извършена на проверка, като е изготвена справка от начални отдел в ГДНП. За процесуалните действия на помощните органи са изготвени писмени справки, съответно е изискано свидетелство за съдимост, справка от прокуратурата, справка от регистрите на полицията, както и съдебни актове. В административната преписка са приобщени всички необходими писмени доказателства.

След като е извършена обстойна проверка на фактите Директорът на ОД на МВР-В. е изготвил предложение за издаване на заповед за отказ за снемане на полицейска регистрация по отношение ДП № 1106 от 2001г. по описа на Трето РУ-В., въпреки обсъдената по-горе настъпила реабилитация по право. Съгласно текста на предложението не е налице основание по смисъла на чл.68, ал.6 от ЗМВР при наличието на наложено наказание „лишаване от свобода“ за тежко умишлено престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и т.4, пр.2, вр. с чл.20, вр. с чл.18 от НК.

Издадено е процесното решение, с което заявлението е прието за допустимо и частично основателно. Постановено е изтриване на личните данни по посочените преписки, в която част актът е благоприятен за адресата и не е оспорен по делото, респективно е извън предмета на производството, като е отказано изтриването само по ЗМ № 1106 от 14.07.2001г. по описа на Трето РУ на МВР-В. за деяние по чл. 195, ал. 1, т. 3 от НК, извършител на деяние по ЗМ № 26 от 05.05.2005г. по описа на РДГП Аерогари, за деяние по чл.316 от НК и НОХД № 3730 от 2001г. на РС-Варна. Отказът за заличаване на лични данни на лицето е мотивирано с това, че в чл. 3 от Инструкция № 8121з-748 от 20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер не е предвидена хипотеза за изтриване на лични данни в случай на влязла в сила осъдителна присъда и настъпила реабилитация.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

Допустимостта на жалбата е установена в хода на адм.д. № 7646/2022г. на АССГ и адм. д. № 7856/2024г. на ВАС поради което не следва да бъде обсъждана в настоящето изложение.

Разгледани по същество жалбата е основателна при следните съображения:

Решение, с рег. № 328605-58 от 25.07.2023г. е издадено от Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР, който е оправомощен по Заповед № 8121з-1111/08.10.2019 г. (л. 168) на министъра на МВР, с която Директора и Заместник директорите на ГД "Национална полиция" с компетентност да се произнася по заявления по ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679, поради което съдът счита, че е валиден административен акт, не страдащ от порок по см. на чл. 146, т. 1 от АПК.

Разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗМВР предвижда, че администратор на лични данни е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. В случаите, когато физическо лице е поискало заличаване на негови лични данни, администраторът на лични данни или изрично оправомощено от него длъжностно лице взема решение и извършва съответното действие в 14-дневен срок от подаване на заявлението по чл. 29 или

мотивирано отказва извършването му. Така изрично предвидената делегация е приложена със Заповед № 8121з-1111/08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 28 и чл. 29, ал. 1 от ЗМВР и във връзка с чл. 33, т. 9 от ЗМВР, са оправомощени директорът и заместник-директорите на Главна дирекция "Национална полиция" да се произнасят по постъпили заявления за упражняване на права по ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679.

Процесното решение е постановено и в предписаната от закона форма, съдържа фактически и правни основания за постановяването му.

Допуснати са обаче съществени процесуални нарушения, които са довели до нарушение на материалния закон.

Макар и формално административния акт да е именуван „решение“ по ЗЗЛД, то са смесени процедурите по искане за заличаване на лични данни по реда на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета и искане за снемане на полицейска регистрация по реда на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. Така в процесното решение мотивите за отказ за заличаване на лични данни са заместени с мотиви за отказ за снемане на полицейска регистрация, предвид което съдът намира, че Решение, с рег.№ 328605-58 от 25.07.2023г. е немотивирано.

Обработването на лични данни от органите на МВР е допустимо и се осъществява при условията и по реда на Закона за Министерството на вътрешните работи и на Закона за защита на личните данни. Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗМВР при обработване на лични данни, свързани с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, органите на МВР съхраняват данните в срокове, определени от администратора на личните данни. Въз основа на тази разпоредба е издадена Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер /Инструкцията/. В чл. 2, ал. 1 от Инструкцията е предвидено, че в МВР се изграждат информационни фондове, в които се обработват лични данни на лица във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. Целта на обработката и съхранението на личните данни по ал. 1 е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред /чл. 2, ал. 2 от Инструкцията/.

В чл. 3, т. 1-8 от Инструкцията са предвидени материалноправните предпоставки за заличаване на личните данни по чл. 2, с изключение на тези, отнасящи се до пострадали лица и заявители на престъпления. Съгласно чл. 3 от Инструкцията личните данни се заличават ако: 1. е постановен отказ от образуване на наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; 2. не е образувано наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 5 НПК; 3. наказателното производство е прекратено (а) на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК поради това, че деянието не е извършено или не съставлява престъпление и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК; б) на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 НПК поради това, че обвинението не е доказано и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК; в) (на основание чл. 24, ал. 5 НПК; г) на основание чл. 250, ал. 1, т. 2 НПК; д) на основание чл. 24, ал. 1, т. 8а НПК поради това, че деянието съставлява административно нарушение, за което е

приключило административнонаказателно производство); 4. влязла в сила оправдателна присъда; 5. изтекъл давностен срок по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80 от Наказателния кодекс (НК) при (а) постановен отказ от образуване на наказателно производство на основание чл. 24, ал. 1 НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; б) прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1 НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК); 6. наложена е глоба по административен ред на основание чл. 218б НК и е изтекла една година от датата на извършване на деянието; 7. освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание (чл. 78а НК); 8. лицето е починало – във всички останали случаи.

В процесния случай безспорно се установява по делото, че по отношение на жалбоподателя нито едно от цитираните основания не е налице по отношение ЗМ № 1106 от 14.07.2001г. по описа на Трето РУ на МВР-В. за деяние по чл. 195, ал. 1, т. 3 от НК, извършител на деяние по ЗМ № 26 от 05.05.2005г. по описа на РДГП Аерогари, за деяние по чл. 316 от НК и НОХД № 3730 от 2001г. на РС-Варна. За първото е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година и шест месеца, като на осн. чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанието е отложено с изпитателен срок от 4 години. По второто ЗМ 26 Д. е признат за виновен и му е наложено наказание глоба в размер на 300 лева на осн. чл. 318 и чл. 54 от НК. Не е спорно по делото между страните също така, че жалбоподателят е реабилитиран по право на основание чл. 86, ал. 1, т. 3 от НК.

При така установените факти, законосъобразен би бил извода на административния орган, че по отношение на жалбоподателя Д. не е налице нито едно от изрично и изчерпателно изброените в чл. 3, т. 1-8 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г. основания за заличаване на личните му данни, поради което правилно би се отказано обаче „снемането на полицейска регистрация“, но не и заличаване на лични данни по см. на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета.

Обратното, при произнасяне по заявление по заявление по чл. 37б от ЗЗЛД се дължи обосновка по чл. 37а от ЗЗЛД, респ. мотиви дали са налице предпоставките за отказ за заличаване на лични данни. При констатиране на липса на предпоставки по см. на чл. 37а от ЗЗЛД, то административния орган е задължен да изпълни искането на заявителя.

В този смисъл са и указанията, дадени по отправено преюдициално запитване на национална юрисдикция, в което производство е постановено Решение от 30 януари 2024 г на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело С-118/22. В същото е посочено, че член 4, параграф 1, букви в) и д) от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, разглеждан във връзка с членове 5 и 10, член 13, параграф 2, буква б) и член 16, параграфи 2 и 3 от тази директива и в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение на биометрични и генетични данни от полицейските органи на

лични данни, и по-конкретно за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване.

Предвид съображенията на СЕС изложени в решението, в процесния случай следва да се приеме, че административният орган дължи преценка дали е налице необходимост от продължаване съхраняването на личните данни на заявителя /жалбоподател по делото/ и дали това съхраняване все още е необходимо за целите, за които личните данни са били обработвани, вкл. във връзка със защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. В процесната оспорена по делото част на Решение от 25.07.2022г. на ответника липсват каквито и да е съображения в тази връзка. Както настоящата съдебна инстанция, така и административният орган следва да се съобразят с постановеното от СЕС решение. Необходимо е административният орган да направи преценка дали реабилитацията на заявителя и съответно липсата на данни той да е извършил ново престъпление от общ характер, за което свидетелстват приложените три броя удостоверения, издадени от НСС, в периода след настъпване на реабилитацията, представлява по-малък риск от гледна точка на целите за противодействие на престъпността или опазване на обществения ред.

В хода на съдебното производство съдът не би могъл да прави такава преценка за първи път, вместо административният орган и да попълва или да изменя неговите съображения в една или друга насока. В настоящото производство съдът извършва контрол за законосъобразност на постановления, оспорен по делото административен акт, но само въз основа на съображенията изложени в него.

При тези констатации, административният акт в оспорената по делото част се явява материално незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен. Подадената срещу него жалба е основателна и следва да бъде уважена, а преписката следва да се върне на ответния орган за ново произнасяне по заявлението при съобразяване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, основаващи се на задължителното и за всички държавни органи Решение на СЕС от 30.01.2024г.

При този изход на спора и при своевременно заявено искане за присъждане на сторените разноски, в полза на жалбоподателя следва да се присъди платеното адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 1200 лева, както и за преходното първоинстанционно разглеждане на спора, определено от съда в размер на 910 лева.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, II о., 28-ми състав

## Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение, с рег.№ 328605-58 от 25.07.2023г., издадено от Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР, във връзка с подадено Заявление с вх.№ 513005-43 от 24.03.2022г. по описа на СДВР, В ЧАСТТА в която е ОТКАЗАНО изтриването на личните данни на И. С. Д., обработвани в информационните фондове на МВР, във връзка със ЗМ № 1106/14.07.2001г. по описа на 03 РУ-ОДМВР-В.; ЗМ № 26 от 05.05.2005г. по описа на РДГП-Аерогари; НОХД № 3730 от 2001г. на РС-Варна, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО, в тази част.

ИЗПРАЩА преписката по Заявление с вх.№ 513005-43/ 24.03.22г. по описа на СДВР, подадено от И. С. Д., на ответният административен орган- Директор на ГД „НП“ в МВР за ново произнасяне в отменената част на решението, при спазване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР, да заплати на И. С. Д. от [населено място] сумата от 2110 /две хиляди сто и десет/ лева, общ размер на направените разноси по делото в производството пред АССГ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните с касационна жалба пред ВАС на РБ, в четиринадесетдневен срок от съобщението

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: